

командата на опитни градинари-газди младитѣ, сж упжтили въ Влашко и Бесарабия, а нѣкои въ Русия, па сетне въ Унгария, Сърбия и другаде. Наемали съответни мушии, годни за градини, и съ своята денонощна работа, съ своята сръчност и пестеливост тѣ се завръщали презъ есенъта често съ добра печалба. Мнозина следъ година-две отъ обикновени работници достигали сами да наематъ градини за обработване. Имало въ Церова Кория години, когато отъ едно семейство отивали градинари по 2 — 3 синове, а нѣкога почти всички способни мъже. Въ много кжщи за селската работа оставатъ само старци, жени и невръстни юноши. Често градинаритѣ отъ чужбина, заедно съ печалби, носѣли въ родното си мѣсто и култура: ново облѣкло, преческа, гордост, лично достойнство, сдруженост и свободни относи. Градинаритѣ въ село презъ зимата разполагатъ съ парични сръдства, интересуватъ се отъ общинскитѣ работи, за църква, за училище, за читалище, говорятъ свободно и високо, дори и гордо, и сж готови да подпомагатъ парично.

Презъ зимата, на Богоявление, Ивановдень, Свети Селвистъръ, Три светители и други празници, устройвали угощения (зияфети), на които се събирали всички. Следъ приготвяне на богата трапеза отъ изобилни ястия и пития, нашитѣ градинари бивали поканвани отъ първенцитѣ и чорбаджиитѣ въ село, които, както подобава, сѣдали на първо мѣсто, всѣки да направи дарения. Присѣдстваващитѣ развързвали веднага кеситѣ или пѣкъ записвали това, което посетне ще внесатъ за нѣкоя чешма, за църква, за училище, за икона, за камбана и т. н. Така се събирали доста помощи.

Заможнитѣ първенци и хаджии отъ селото се задължавали честно, почтено и спестовно да употребятъ събранитѣ суми за обреченитѣ цели и нужди.

По този начинъ черковната или общинската каса събирала препотрѣбнитѣ суми, които щѣли да се употребятъ презъ лѣтото за набележенитѣ предприятия. Благодарение на такива вноски и дарения селото се благоустроявало. Благосъстоянието и заможността на градинаритѣ се изразило и въ външна представителностъ, въ градене на по-широки и по-угледни домове, въ благородно съревнование за отглеждане на добитѣкъ, за поправка или настилка на улици, дворове, украса на огради и порта и т. н. Между съседнитѣ села Церова Кория презъ 1860 — 1877 година минавала за примѣръ и показъ на сгради, чаршия, магазини, чешми и благоустройство. Нѣкои кжщи отъ тогавашнитѣ заможни селяни и днесъ правятъ впечатления съ своята външностъ, широки чардаци, обвити съ лозници или друга растителностъ, рѣзбарски врати и тавани, покрити съ плочи дворове, яки и красиви пѣтни порти, окачени на високи и плѣтни зидове, заключвани съ масивни ключалки.